

[Honoré.]

føring. Dette har både nationaløkonomisk og finanspolitisk betydning. Kan finansministeren derfor oplyse, på hvilke hovedområder stat eller kommune eventuelt stadig er lønførende? Jeg tror, et sådant svar i dag vil interessere mange grupper i samfundet.

En af de største udgiftsposter er statens bidrag til arbejdsløshedsdagpenge, nemlig 7,2 mia kr. i næste finansår. En del af arbejdsløsheden skyldes den økonomiske udvikling i verden omkring os, som vi ikke kan ændre, men en anden del af arbejdsløsheden skyldes, at de danske lønninger er for høje i forhold til de landes, vi konkurrerer med. Dersom interesseorganisationer og andre grupper aktionerer for væsentlige lønforbedringer, bliver det vanskeligere at reducere arbejdsløsheden.

Så længe staten skal betale størstedelen af arbejdsløshedsdagpengene, må staten have ret og pligt til at føre og gennemføre en indkomstpolitik, der kan reducere arbejdsløsheden. Interesseorganisationerne og lønmodtagergrupper kan ikke med rimelighed frabede sig statens indblanding i løndannelsen på det private arbejdsmarked, når de samtidig forlanger, at staten skal finansiere hovedparten af udgifterne til den arbejdsløshed, der er resultatet af vort alt for høje lønniveau. Derfor er det med god ret, at folketinget i august fastlagde et loft for lønudviklingen. Kristeligt folkeparti vil bistå regeringen med at få augustforligets indkomstpolitik gennemført. Dersom arbejdsmarkedets parter ikke respekterer folketingets indkomstpolitik, er den logiske konsekvens for mig at se, at interesseorganisationerne selv bør overtage en langt større del af udgifterne til arbejdsløshedsforsikringer.

I forbindelse hermed må dyrtidsreguleringen nævnes. Når olien bliver dyrere, er det udtryk for, at Danmark er blevet fattigere, og at vi derfor bør indskrænke vor levestandard inden for den private og den offentlige husholdning. Der bør være færre penge til rådighed. Men hvad sker? Vi bevilger hinanden dyrtidsportioner og svækker konkurrenceevnen med større arbejdsløshed til følge. Det er kristeligt folkepartis opfattelse, at den automatiske dyrtidsordning bør bibeholdes, men at dyrtidsportioner kun kan udbetales i det omfang, den offentlige lønpolitik tillader det. Som led i augustforliget skete der et fremskridt på dette punkt med bestemmelsen om, at der højst udbetales én dyrtidsportion ved de halvårige reguleringer.

Hvad er nu det overordnede mål for den økonomiske politik, herunder finanspolitikken og pengepolitikken? Kristeligt folkeparti bekender sig til augustforligets klare målsætning for den økonomiske politik. Det gælder om i løbet af få år at bringe betalingsbalanceunderskuddet ud af verden, efterhånden at afvikle gælden til udlandet og at genskabe fuld beskæftigelse. Vi har fremlagt en plan, der viser, hvordan det kan gøres. Det er nødvendigt med et sporskifte i dansk økonomisk politik.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages kl. 14.

Mødet udsat kl. 12.13.

Mødet genoptaget kl. 14.

Forhandlingen genoptoges.

Freddy Madsen (DKP):

Man kan ikke sige, at den debat, der har været ført her i formiddags, har været særlig ophidsende. Alligevel har den som vanligt på nogle punkter bidraget til afklaring af nogle problemer, og det er måske rimeligt at vende tilbage til dem i anden omgang. Jeg synes dog, der er en enkelt ting, der er af en sådan interesse, at det på et meget tidligt tidspunkt må ind i debatten. Det drejer sig om hr. Svend Andersen (Rosk. a.)s indlæg. Jeg synes, fremskridtspartiet i den seneste tid på glimrende måde har bidraget til afklaring – ikke af nationens problemer, men af, hvad det i virkeligheden er, dette parti står for.

Efter at hr. Svend Andersen (Rosk. a.) næsten rørende have redegjort for de mange vanskeligheder, almindelige mennesker har i vores samfund – og det er jo helt rigtigt – og efter at han havde anvist en række veje, som enhver ved er aldeles uholdbare, sluttede han med den konklusion, at hvis ikke vi kunne acceptere det, så kunne vi i hvert fald lytte til, hvad nobelpristageren, økonomiprofessor Friedman har udtalt om pris- og lønstop og om den store offentlige sektor, og hvad det nu ellers er, vi har at slås med i dette samfund.